

«рецьтъ ти и Господътъ ти?»

» Любезное ми чадо, зрѣніето ми тя прави да проливашъ слъзы, знай, че и ты подобно си същество подлежаще подъ разсыпленіето, бѣше время когато зрѣлището ми бѣше цвѣтъ ще е като твоего ще дойде день въ който и ты ще достигнешъ до безсиліето и ще бѣдешъ жьлтъ върху легло печально, ако Богъ не ся погрыже да тя приеме съ нѣкоіѣхъ внезапнѣхъ и невидимѣхъ смъртъ. Веселіята на младостьтъ ми ся изгубиха като цвѣтата на последнята есенъ, които всуетно желаешъ да намѣришь, като розжтъ която е весела за малко минути а послѣ увѣхнува; напротивъ добрытъ дѣла ся виждатъ като многоцѣненъ камькъ на когото цѣната е прочна. Добродѣтельта е многоцѣненъ камькъ сравненъ съ діамандътъ когото никоя челоуѣческа сила неможе приврѣти въ прахъ; трудися да спечелишь това сѣкровище! Самото удовольствие което ми устава е — възпоминаніето на малкото добры работы, койго направихъ въ всячкій атъ си животъ, и онова което мя скръби още е — погрѣшкитъ въ които можа да подпадна. »

» Люби благочестіето, люби Богътъ, искай присѣтствіето му и храни всегда въ глѣбинишь си срьдечны възпоминаніето на благодареніята му! Въ него азъ намѣрихъ источникъ на най сладскитъ си пріяности и въ него само намирахъ утѣшеніе въ рѣдъ всячкитъ си печали. »

» Любезное ми чадо не забравяй че въ животътъ си бѣхъ лишенъ отъ скръби. Когато получихъ